

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீகமலவல்லி நாயகி ஸமேத ஸ்ரீ அழகியமணவாள பரப்ரஹ்மணே நம:

(உறையூர் “நம்நாச்சியார்” கமலவல்லி)

ஸ்ரீபாஞ்சராத்ர ஆகம நூலான

ஸ்ரீலக்ஷ்மீ தந்த்ரம்

(இருபதாம் அத்யாயம்)

இதற்கான ச்லோகம் மற்றும் பொருள் – தமிழில்

நம்பெருமாள், எம்பெருமானார் அருளால் முயன்றவன்

ஸ்ரீ அஹோபிலதாஸன் க. ஸ்ரீதரன்

Email: sridharan_book@yahoo.com

ஸ்ரீலக்ஷ்மீ தந்தரம் – அத்யாயம் - 20
(மாத்ருகை நிருபணம்)

சக்ர:-

1. நமோ நிகில நிர்மாண த்ராண ஸம்ஹார சக்தயே
ஹரே: ஸ்வரூப பூதாயை நமஸ்தே ஜ்ஞாநரூபிணி
2. த்வத் ப்ரஸாதாந் மயா பத்மே ரஹஸ்யம் பரமம் ச்ருதம்
வர்ணாத்வாநம் யதாவந் மே பூயஸ்த்வம் வக்தும் அர்ஹஸி

பொருள் – இந்த்ரன் மஹாலக்ஷ்மியிடம், “அனைத்தையும் நிர்மாணித்து, ஆதரவாகத் தாங்கி நின்று, இறுதியில் உன்னிடம் லயிக்கும்படியாகச் செய்யும் சக்தி கொண்டவளே! ஸ்ரீஹரியின் ஸ்வரூபமாக உள்ளவளே! ஞானத்தின் வடிவமானவளே! உனக்கு நமஸ்காரங்கள்! தாமரையில் உதித்தவளே! உன்னுடைய கருணை காரணமாக எனக்கு பல உண்மைகள் தெரிந்தன. எனக்கு வர்ணங்களுடைய த்வனியைக் குறித்து (எழுத்துக்களின் ஓசைகள்) உரைக்கவேண்டும்”, என்று கூறினான்.

ஸ்ரீ:-

3. ச்ருணு வர்ண த்வநோ ரீதிமாத்யம் த்ரிதசபுங்கவ
ப்ராப்தோதி யத் பரிஜ்ஞாநாத் ஸாதகோ மத் ஸரூபதாம்

பொருள் – மஹாலக்ஷ்மி இந்த்ரனிடம் கூறத் தொடங்கினாள் : ஸ்வர்க்கத்தை ஆள்பவளே! கேட்பாயாக. என்னைக் குறித்து த்யானம் செய்யும் ஒருவனுக்கு என்னுடைய ஸ்வரூபத்தை அடையவைக்கும் ஞானமாகிய வர்ணங்களுடைய த்வனியைக் குறித்த விஷயங்களை நான் இப்போது கூறுகிறேன்.

4. வேத்ய வேதக நிர்முக்தம் அச்யுதம் ப்ரஹ்ம யத் பரம்
அநஸ்தம் அதிபாரூபம் ஸர்வாபிந்நம் அஹம் பதம்

பொருள் – அறிபவன் மற்றும் அறிவு ஆகிய இரண்டு வேறுபாடுகளுக்கும் அப்பால் உள்ளவனும், பரப்ரஹ்மமும், தேஜஸ் ரூபத்தில் உள்ளவனும், அனைத்து ரூபங்களாக

உள்ளவனும் (அதாவது அனைத்தையும் தனது சரீரமாகக் கொண்டவன்) ஆகிய அச்சுதனே “அஹம் = நான்” என்னும் சொல்லால் குறிக்கப்படுகிறான் (அதாவது ஆத்மாவின் அந்தர்யாமியாக உள்ளதால்).

5. அஹந்தா நாம ஸா சக்தி: தத் அபிந்நா ஸதோதிதா
அநஸ்தமித பாருபா வேத்ய வேதக வர்ஜிதா

பொருள் – இவ்விதம் பலவாகப் பிரியாமல் உள்ள ரூபமானது “அஹந்தா” என்னும் பெயர் கொண்ட சக்தியாக உள்ளது (இது ஸ்ருஷ்டிக்கு முன்பாக உள்ள “ஸத்” என்பதைக் குறிக்கிறது – ஸத் ஏவ ஸோம்ய இதம் அக்ர ஆஸீத் – தொடக்கத்தில் இந்த ஸத் என்பது மட்டுமே இருந்தது – என்று சாந்தோக்யத்தில் கூறியது காண்க). அதுவே அனைத்தும் உற்பத்தி ஆகின்ற நிலையாகும். அது குறையாத தேஜஸ் நிறைந்ததாகவும், அறிபவன் – அறிவு போன்ற வேற்றுமைகள் இன்றியும் உள்ளதாகும்.

6. ப்ரகாச ஆநந்த ஸாராஹம் ஸர்வத: ஸமதாம் கதா
கோடி கோட்யயுதைகாம்ச கோட்யம்சோ சஷுபிதா ஸதீ
7. சப்தப்ரஹ்ம ஸ்வரூபேண ஸ்வசக்த்யா ஸ்வயமேவ ஹி
பக்த்யே அகில ஜீவாநாமுதேமி பரமேச்வராத்

பொருள் – ப்ரஹ்மத்தின் அந்த ப்ரகாசம் மற்றும் ஆனந்தத்தின் சாரமாக நானே உள்ளேன். அனைத்துவிதமான நிலைகளிலும் நான் சமமாக உள்ளேன். எனது பக்தர்களாகிய ஜீவாத்மாக்களுக்கு மோஷும் அளிப்பதற்காக என்னுடைய சக்தியானது கோடி கோடியில் ஒரு சிறிய பங்காக வெளிப்படுகிறது. அப்போது நான் பரமேச்வரனிடமிருந்து சப்தப்ரஹ்மமாக வெளிப்படுகிறேன்.

8. தத் அவ்யக்த அக்ஷரம் வித்தி தந்தரீசப்தோ யதா கல:
ப்ருதக் வர்ணாத்மநா யாதி ஸ்தித்யே நைகதா ஸ து

பொருள் – புலப்படாததாகவும் (அவ்யக்தம்), அழியாததாகவும் (அக்ஷரம்) அறியப்படுகின்றன அந்த சப்தப்ரஹ்மம் என்பது தந்திகளில் (வீணை போன்றவற்றில்

உள்ள கம்பிகள்) தானாகவே எழுகின்ற மிகவும் மெல்லியதான ஒலி போன்றதாகும். அந்த ஒலியே பலவிதமான தனித்தனி ஓசைகளாக மாறி, அனைத்தையும் தாங்க வைக்கிறது.

9. ஸூக்ஷ்ம வர்ண ஸ்வரூப: அஸௌ தாரா ஸந்தாநரூப த்ருத்

பஞ்சாத்வகோச மந்நிஷ்டஸ்ய விவேகிந:

10. அநுபூதிபதம் யாதி ப்ரஸாதாத் பரமாத்மந:

மத் சாதூராத்மய நிசயோ விஜ்ஞேயோ ஹி ததாத்மநா

பொருள் – ஸூக்ஷ்மமான அந்த வர்ண ஸ்வரூபம் மற்ற அனைத்து ஒலிகளும் தாரை போன்று தொடர்ந்து வெளிவர காரணமாக உள்ளன. ஐந்து கோசங்களிலிருந்து விடுபடும் விவேகம் கொண்ட ஒருவன் என்னையே அண்டி நிற்கிறான். இதனால் அவன் பரமாத்பாவிடமிருந்து உண்மையான ஞானத்தை ப்ரஸாதமாகப் பெறுகிறான். என்னுடைய நான்கு வ்யூஹ நிலைகளும் அந்த சப்தப்ரஹ்மத்தைப் போன்றே உள்ளன (ச்லோகம் ஒன்பதில் உள்ள “பஞ்சாத்வகோச” என்பதை “பஞ்ச + ஆத்வ + கோச” என்று சிலர் பிரித்துப் பொருள் கொள்வர். இங்கு ஆத்வன் என்பது சைவ ஆகமத்தில் உள்ள ஸ்ருஷ்டி குறித்த கருத்தாகும். வைஷ்ணவ ஆகமமான இந்த நூலில் அதனைக் கூறுவதாகக் கொண்டாலும், அதில் ஆறு ஆத்வங்கள் உள்ளன அல்லாமல் ஐந்து அல்ல. ஆகவே இவ்விதம் பிரிப்பது பொருந்தாது என்றே தோன்றுகிறது).

11. ப்ரபவாப்யய யோகேந பாருப த்வநி லக்ஷண:

ஸகாராந்தஸ்த்வகாராச்ச ஹகாராதாந்த ஏவ ச

பொருள் – உற்பத்தியின்போது என்னுடைய தேஜஸ்ஸுடன் கூடிய சப்தங்களானவை “அ” தொடங்கி “ஸ” முடிய வரிசையாக வெளிப்படுகின்றன. ஆனால் ஸம்ஹாரத்தின்போது இவை மாறுபட்டு “ஹ” தொடங்கி “ஆ” என்பதில் முடிகின்றன (அதாவது தலைகீழாகச் சென்று லயிக்கின்றன. “அ” என்பது ஆதிப்பொருளான நாராயணனைக் குறிக்கும் என்பதால் அதற்கு லயித்தல் கூறப்படவில்லை எனலாம்).

12. ப்ரபவே த்வாதசாந்தஸ்து ஹகாரச் சதுராத்மநாம்

அகாரஸ்த்வப்யயே சைதௌ த்வாதசாந்தாவுபௌ ஸமௌ

பொருள் – நான்கு வ்யூஹங்கள் (ஸங்கர்ஷணன் முதலானவர்கள்) வெளிப்படும்போது “ஹ” என்னும் சப்தம் த்வாதசாந்தத்தைக் குறிக்கிறது. இவை மீண்டும் உள்வாங்கப்படும்போது, “அ” என்பது த்வாதசாந்தத்தைக் குறிக்கிறது.

விளக்கம் – த்வாதசாந்தம் என்பது பன்னிரண்டு விரல்கள் அடுக்கப்பட்ட தூரம் ஆகும். இந்தத் தூரம் நமது உடலில் நான்கு இடங்களில் காணப்படுகிறது. அவையாவன – நாபியிலிருந்து இதயம், இதயத்திலிருந்து தொண்டை, தொண்டையிலிருந்து நெற்றி, நெற்றியிலிருந்து உச்சந்தலை – என்பதாகும். இவற்றில் இறுதியில் உள்ளது ப்ரஹ்மரந்திரம் எனப்படும். இதனையே இங்கு த்வாதசாந்தம் என்று கூறுவதாகக் கொள்வர். பொதுவாக வடமொழியில் உள்ள 48 எழுத்துக்களின் ஒலிகளை, நான்கு வ்யூஹங்களுக்குப் பன்னிரண்டு வீதம் பிரிக்கப்படுகிறது.

13. வர்ணே வ்யூஹ ஸமூஹே அஸ்மிந் ஜ்ஞேயம் ஜ்ஞாந ஸமாதிநா

விச்ராம உதயோ வ்யாப்திர் வ்யக்திரா வாஸுதேவத:

14. அத்ர ஏக ஏகோபரி ஜ்ஞேயா மூர்த்திர்வை த்வேவம் ஏவ ஹி

யுக்தா விச்ராம பூர்வேண சதுஷ்கேண ஸமாஸத:

பொருள் – இப்படியாக எழுத்துக்களுடைய ஒலி என்னும் கூட்டமே வ்யூஹங்களாக உள்ளன என்று ஞான ஸமாதி நிலை மூலமாக நன்கு அறிந்து, வாஸுதேவன் தொடக்கமாக உள்ள வ்யூஹங்கள் முறையே விச்ராமம், உதயம், வ்யாப்தி மற்றும் வ்யக்தி ஆகிய நிலைகளில் உள்ளதாக அறியலாம். இந்த நிலையில், ஒவ்வொரு வ்யூஹ மூர்த்தியும் விச்ராமம் தொடக்கமாக உள்ள நான்கு நிலைகளில், ஒவ்வொரு நிலைகளை எடுத்துக் கொள்கிறார்கள்.

விளக்கம் – விச்ராமம் = ஸ்ருஷ்டிக்குத் தயாராகும் நிலை, உதயம் = ஸ்ருஷ்டியின் முதல் நிலை, வ்யாப்தி = எங்கும் பரவுதல், வ்யக்தி = உருவமாக வெளிப்படுதல்

15. விச்ராமம் சிந்தயேத்தேவம் வாஸுதேவம் ஸநாதநம்

அகாரம் புண்டரீகாஷ்டம் பூர்வதேவம் ஸநாதநம்

16. ஸங்கர்ஷணாதி தத்வாநி விச்ராம்யந்தி லயே அத்ர ஹி

தத: ஸங்கர்ஷணம் தேவம் ஆகாரம் உதயம் ஸ்மரேத்

17. உதிதோ ஹி ஸ ஸர்வாத்மா ப்ரதமம் ஸர்வக்ருத் ஸ்வயம்

வ்யாப்தம் ப்ரத்யும்ந தேவம் தம் இகாரம் பரிசிந்தயேத்

18. விவிதம் வ்யாப்யதே தேந த்ரயீ கர்மாத்மநா ஜகத்

அநிருத்தம் வ்யக்திரூபம் ஈகாரம் தம் அநுஸ்மரேத்

பொருள் – (15) எப்போதும் இருந்து வருகின்ற வாஸுதேவனை, “அ” என்னும் அக்ஷரத்தால் குறிக்கப்படும் புண்டரீகாக்ஷணாகவும், விச்ராமம் (ப்ரளயத்தின் பின்னர் உள்ள அமைதியான நிலை) என்னும் நிலையாகவும் த்யானம் செய்யவேண்டும். (16) ப்ரளயத்தின்போது இந்த வாஸுதேவனில் லயிப்பவனும், “ஆ” என்னும் அக்ஷரத்தால் குறிக்கப்படுபவனும் ஆகிய ஸங்கர்ஷணனை ஸ்ருஷ்டிக்குத் தயாராகும் நிலையாக த்யானிக்க வேண்டும். (17) அனைத்தையும் உண்டாக்கி அவற்றின் ஆத்மாவாக நின்று அனைத்தையும் தானே செய்வனும், இப்படியாக எங்கும் பரவி நிற்பவனும், “இ” என்னும் அக்ஷரத்தால் குறிக்கப்படுபவனும் ஆகிய ப்ரத்யும்நனை த்யானிக்கவேண்டும். (18) மூன்று கர்மங்களை (நித்ய, நைமித்திக, காம்யங்கள் அல்லது ஸ்ருஷ்டி, ஸ்திதி, ஸம்ஹாரம்) இந்த ஜகத்தில் நியமிப்பவனாக உள்ளவனும், “ஈ” என்னும் அக்ஷரத்தால் குறிக்கப்படுபவனும் ஆகிய அநிருத்தனை எப்போதும் எண்ணவேண்டும்.

19. வ்யஜ்யந்தே சக்தயோ ஹி அத்ர ஜகத் ஸ்ருஷ்ட்யாதயோ அகில:

தண்டத் ஸம்நிவேசேந ஸம்ஸ்திதா ஹி அவமேவ

பொருள் – இந்த நிலையில் ஜகத் ஸ்ருஷ்டி முதலான எனது அனைத்து சக்திகளும் புலப்படுகின்றன. அவை அனைத்தும் செங்குத்தாக நிறுத்து வைக்கப்பட்டுள்ள ஒரு தடியைப் போன்று காணப்படுகின்றன (அதாவது பல்வேறு நிலைகளும் வரிசையாக உள்ளன என்று கருத்து).

20. ஆ ஸகாராச்ச்தூரூப யுக்தா மே சதுராத்தமதா

ஸ்மரேத் ப்ரபவ சிந்தாயாம் ஹகாரம் த்வாதசாந்தகம்

பொருள் – “ஸ” தொடக்கமாக உள்ள எனது நான்கு தன்மைகளுடன் கொண்ட ரூபமானது நான்கு வ்யூஹங்களுடன் ஸம்பந்தம் கொண்டதாக உள்ளது. ஸ்ருஷ்டி குறித்து சிந்திக்கும்போது, “ஹ” என்பது பன்னிரண்டு பிரிவுகளில், இறுதியில் வைக்கப்படும் (14 உயிரெழுத்துக்கள், 34 மற்ற எழுத்துக்கள் சேர்ந்து 48 எழுத்துக்கள். இவை நான்கு வ்யூஹங்களுக்குப் பிரியும்போது, ஒவ்வொன்றுக்கும் 12 எழுத்துக்கள் கொண்ட பிரிவுகள் ஆகின்றன).

21. ஹகாரம் வாஸுதேவம் து விச்ராமம் பரிசிந்தயேத்
ஸங்கர்ஷணம் ஸகாரம் தமுதயம் த்வப்யயே ஸ்மரேத்
22. ஏவமாகாரதோ திவ்யாம் சிந்தயேச் சதுராத்தமதாம்
த்விஷ்டகம் தாரணாநாம் ச த்வாதச அத்யாத்ம லக்ஷணம்
- 23-1. ஸோபாந பூதம் யத் க்ராந்த்வா த்வாதசாந்தா த்விசேத் பரம்

பொருள் – ப்ரளய காலம் வந்தவுடன் “ஹ” என்பது வாஸுதேவனுடன் விச்ராம நிலையிலும் (அமைதியான நிலை), “ஸ” என்பது ஸங்கர்ஷணனுடன் (மீண்டும்) உதயமாகும் நிலையிலும் கொள்ளப்படவேண்டும். இதே போன்று “ஆ” முடிய உள்ள அக்ஷரங்கள் (இறங்கு வரிசையில்) நான்கு வ்யூஹ நிலைகளைக் காண்பிப்பதாகக் கொள்ளவேண்டும். பன்னிரண்டு அக்ஷரங்கள் கொண்டதான இரண்டு “ஆறு தாரணைகள்” அந்தப் பன்னிரண்டு படிக்கட்டுக்களின் இறுதியில் உள்ள பரம்பொருளை சென்றடைய உதவுகின்றன.

- 23-2. ஏஷா ஸா ப்ரதமா ரீதிர் வர்ணமார்கஸ்ய தர்சிதா
- 24-1. ஸூக்ஷ்மா தச்சாதுராத்தமீயா பாருபா மந்மயீ பரா

பொருள் – இதுவரை முதல்விதத்தில் அமைந்துள்ளதும், ஸூக்ஷ்மமானதும், எனது நான்கு வ்யூஹங்களைக் குறிப்பதாக உள்ளதும் ஆகிய வர்ணங்களின் (எழுத்து) அமைப்பானது கூறப்பட்டது.

24-2. மத்யமா பூர்வமேவோக்தா விசேஷம் தத்ர மே ச்ருணு

25. தாரணா: பூர்வமுக்தா யாச்ச தத்ரோ மத் ஸ்வரூபிகா:

வகாராக்ய அநிருத்தஸ்ய சக்தி: ஸா ராக ஸம்ஜ்ஞிதா

26. மாயா நாம மஹாலக்ஷ்மீர் லகாராபர நாமிகா

வித்யா யா ரேப ஸம்ஜ்ஞாதா மஹாவாணீ து ஸா ஸம்ருதா

27-1. வாதஸம்ஜ்ஞா மஹாகாளீ க்ரியா சக்திர்யகாரிணீ

பொருள் – அடுத்து நடுவில் அமையப்பெற்ற வர்ணங்களின் அமைப்பு குறித்து உனக்கு முன்பே சுருக்கமாகக் கூறப்பட்டது. இதனை இப்போது சிறப்பித்துக் கூறுகிறேன், கேட்பாயாக. என்னுடைய ஸ்வரூபத்தை வெளிப்படுத்துவதான நான்கு தாரணைகள் குறித்து முன்பே கூறப்பட்டது. அவற்றில் “வ” என்பது அநிருத்தனின் சக்தியாகிய ராகம் என்பதாகும். “ல” என்பது மாயா என்று வேறு பெயரால் கூறப்படும் மஹாலக்ஷ்மியைக் குறிக்கும். “ர” என்பது வித்யா என்று வேறு பெயரால் கூறப்படும் மஹாவாணியைக் குறிக்கும். “ய” என்பது வாத என்று வேறு பெயரால் கூறப்படும் க்ரியாசக்தியாகிய மஹாகாளியைக் குறிக்கும்.

27-2. ப்ரஹ்மாத்யா மூர்த்தயஸ்திஸ்ர: பத்ந்யஸ் த்ரய்யாதயச்ச யா:

28. தஜ்ஜ்ஞேயம் ஸகலம் ஸலக்ஷ்ம மகாரஸ்யாதிமேம் அசகே

மத்யமே போக்த்ரு கூடஸ்த: புருஷோம் அசே ப்ரதிஷ்டித:

29. ஸம்ஸாரீ புருஷ: ஸர்வச்சரமாம்சே அவதிஷ்டதே

ஏஷா தே மத்யமா ரீதிர் வர்ணமார்கஸ்ய தர்சிதா

பொருள் – நான்முகன் தொடக்கமாக உள்ள மூன்று மூர்த்திகள் மற்றும் த்ரயீ தொடக்கமாக உள்ள அவர்களுடைய பத்னிகள் ஆகியவர்களை ஸலக்ஷ்மமான “ம” என்னும் அக்ஷரத்தின் முதல் பகுதி குறிக்கிறது. அதன் நடுப்பகுதியானது அனைத்தையும் அனுபவிப்பவனும், மாறாமல் உள்ளவனும் ஆகிய புருஷனைக் குறிக்கிறது. அதன் இறுதிப்பகுதியானது ஸம்ஸாரத்தில் உள்ள அனைத்தையும் குறிக்கிறது. இப்படியாக நடுவில் அமையப்பெற்ற வர்ணங்களின் அமைப்பு குறித்து உனக்குக் கூறப்பட்டது.

30. சரமாமத வசக்ஷ்யாமி ரீதில் பலநிஷுதந

வைகரீ சரமா ரீதி: ப்ரயத்ந ஸ்தாந பேதிநீ

பொருள் – பலன் என்னும் அசுரனை அழித்த இந்த்ரனே! உனக்கு வர்ணங்களுடைய பிரிவுகளின் இறுதி முறையை உபதேசிக்கிறேன். இது வைகரீ எனப்படும் (செவிப்புலனால் கேட்கக்கூடியதாக உள்ளவை. மற்ற மூன்றுமாகிய பரா, பச்யந்தி மற்றும் மத்யமா ஆகியவை கேட்க இயலாதவை ஆகும்). இது நாக்கானது ஒலியை எழுப்புவதற்காக தொடும் இடத்துடன் ஸம்பந்தம் கொண்டதாகும்.

31-1. வ்யக்த வாசாம் ஸமுச்சாரே ஸா ஸ்புட பவதி த்ருவம்

ஜீவாநாம் தேஹு பத்தாநாம் தத் தத் ஸந்மார்க தர்சிகா

32. மாத்ருகா ஜாயதே ஸேயம் விஷ்ணு சக்த்யுபப்நும்ஹிதா

விஷ்ணுவத் தத்ர பஞ்சாசச்சக்தய: பரிகீர்த்திதா:

33-1. அதிதிஷ்டந்தி யே யாம் ச மாத்ருகாம் வர்ணமாலிநீம்

பொருள் – இது தெளிவாக வெளிப்படும் ஒலியின் வடிவம் ஆகும். இவ்விதமாக வெளிப்படும் ஒலியானது (இது மாத்ருகா – இது ஒலியின் மூலசக்தி அல்லது தாய்ச்சக்தி எனப்படும்), சரீரத்தில் பந்தப்பட்டுள்ள ஜீவாத்மாக்களுக்கான சரியான மார்க்கத்தைக் காண்பிக்கிறது. இந்த மாத்ருகா என்பது விஷ்ணுசக்தி போன்றதே ஆகும். விஷ்ணுவைப் போன்றே மாத்ருகையும் ஐம்பது சக்திகளைக் கொண்டு, வர்ண (எழுத்து, ஒலி) மாலையாக உள்ளன.

விளக்கம் – வடமொழியில் உள்ள 50 எழுத்துக்களையே மாத்ருகா என்பர். அதாவது சப்தம் மூலம் ஜகத்ஸ்ருஷ்டி உண்டானது என்னும்போது, அந்த எழுத்துக்களைத் தாயாகக் கூறுகிறார்கள்).

33-2. வாஸுதேவாதயோ வ்யூஹா தச த்வௌ கேசவாதய:

34. ஸ்வராதிஷ்டாயினோ தேவா: சக்தீஸ்தேஷாமிமா: ச்ருணு

லக்ஷ்மீ: கீர்த்திர்ஜயா மாயா வ்யூஹசக்தய ஈரிதா:

35. ஸ்ரீச்ச வாகீச்வரீ காந்தி க்ரியா சாந்தி விபூதய:

இச்சா ப்ரீதி ரதிச்ச ஏவ மாயா தீர்மஹிமேதி ச

36-1. சக்தய: கேசவாதீநாம் தா ஏதா: ஸ்வர சக்தய:

பொருள் – வாஸுதேவன் தொடக்கமாக உள்ள வ்யூஹங்களுடன் ஸம்பந்தம் கொண்ட கேசவன் முதலான பன்னிரண்டு மூர்த்திகளும் அவற்றின் (அக்ஷரங்களின்) தேவதைகளாக உள்ளனர் (கேசவன், மாதவன் முதலிய பன்னிரண்டு திருநாமங்கள் இங்கு கூறப்படுகின்றன. இவை வ்யூஹாந்தரங்கள் ஆகும். வாஸுதேவன் முதலான ஒவ்வொரு வ்யூஹமும் மூன்று மூன்றாகப் பிரிந்து, இந்தப் பன்னிரண்டு வ்யூஹாந்தரங்கள் ஆகின்றன). இப்போது அந்தச் சக்திகளைக் குறித்து நான் கூறக் கேட்பாயாக. நான்கு வ்யூஹசக்திகள் லக்ஷ்மி, கீர்த்தி, ஜயா மற்றும் மாயா எனப்படும். கேசவன் தொடக்கமாக உள்ள வ்யூஹாந்தர சக்திகள் ஸ்ரீ, வாகீச்வரீ, காந்தி, க்ரியா, சாந்தி, விபூதி, இச்சா, ப்ரீதி, ரதி, மாயா, தீ மற்றும் மஹிமா எனப்படும்.

36-2. காத்யதிஷ்டாயினோ தேவாந் பதந்த்யா மே நிசாமய

37. பத்மநாபாதி நாமானோ விஷ்ணவ: காதிதேவதா:

பத்மநாபோ த்ருவோ அநந்த: சக்தீசோ மதுஸூதந:

38. வித்யாதிதேவ: கபிலோ விச்வரூபோ விஹங்கம:

க்ரோடாத்மா படபாவக்த்ரோ தர்மோ வாகீச்வரஸ் ததா

39. ஏகார்ணவசயோ தேவ: கூர்ம: மாதாலதாரக:

வராஹோ நாரஸிம்ஹச்ச அப்யம்ருதாஹரணஸ் ததா

40. ஸ்ரீபதிர் திவ்ய தேஹோ அத காந்தாத்ம அம்ருத தாரக:

ராஹுஜித் காலநேமிக்ந: பாரிஜாதஹரோ மஹாந்

41. லோகநாதஸ்து சாந்தாத்மா தத்தாத்ரேயோ மஹாப்ரபு:

ந்யக்ரோதசாயீ பகவாந் ஏக ச்ருங்கதநுஸ்தத:

42. தேவோ வாமந தேஹஸ்து ஸர்வ வ்யாபீ த்ரிவிக்ரம:

நர நாராயணச்ச ஏவ ஹரி: க்ருஷ்ணஸ்ததைவ ச

43. ஜ்வலத் பரசக்ருத்ராமோ ராமச்ச அந்யோ தநுர்தர:

வேதவித் பகவாந் கல்கீ பாதாளசயந: ப்ரபு:

44. ஏதேஷ்வந்த்யேஷு சத்வாரோ தேவா ராமாதயோ ஹி யே

தே ரங்கய மயோர் ஜிஹ்வாமூல உபத்மாநயோரபி

பொருள் – அடுத்து “க” முதலானவற்றில் வசிக்கும் தெய்வங்களைக் குறித்துக் கேட்பாயாக. பத்மநாபன் முதலான விஷ்ணுவின் விபவங்கள் “க” முதலானவற்றின் தேவதையாக உள்ளனர். அவர்கள் – பத்மநாபன், துருவன், அநந்தன், சக்தீசன், மதுஸூதநன், வித்யாதிதேவன், கபிலன், விச்வரூபன், விஹங்கமன், க்ரோடாத்மன், படபாவக்தரன், தர்மன், வாகீச்வரன், ப்ரளய ஜலத்தில் உள்ள ஏகார்ணவசாயீ, பாதாளத்தைத் தாங்கும் கூர்மம், வராஹன், நரஸிம்ஹன், அம்ருதஹரணன், ஸ்ரீபதி, அம்ருதத்தைக் கொண்டுள்ள காந்தாத்மன், ராஹுஜித், காலநேமிக்நன், உயர்ந்த பாரிஜாதஹரன், லோகநாதன், சாந்தாத்மன், ப்ரபுவாகிய தத்தாத்ரேயன், ந்யக்ரோதசாயீ, பகவானாகிய ஏகச்ருங்கதநு, வாமநன், எங்கும் பரவிய த்ரிவிக்ரமன், நர நாராயணன், ஹரி மற்றும் க்ருஷ்ணன் (த்வாபர யுகத்து க்ருஷ்ணன் அல்ல), கோடாரியுடன் கூடிய இராமன் (பரசுராமன்), வில்லை ஏந்திய மற்றொரு இராமன் (சீதாராமன்), வேதவித், பகவான் கல்கி மற்றும் பாதாளசயநன் ஆவர். இறுதியாகக் கூறப்பட்ட (பரசுராமன் தொடக்கமாக பாதாளசயநன் முடிய) தெய்வங்கள் ரங்கம், யமம், ஜிஹ்வாமூலீயம் மற்றும் உபத்மாநீயம் ஆகியவற்றின் அதிபதிகள் ஆவர்.

45. தீஸ்தாரா வாருணீ சக்தி: பத்மா வித்யா ததைவ ச ஸம்க்யா விச்வா ககா பூர்கௌர் லக்ஷ்மீர் வாகீச்வரீ ததா
46. அம்ருதா தரணீ சாயா நாரஸிம்ஹீ ஸுதா ததா ஸ்ரீ: கீர்த்திர் விச்வகாமா மா ஸத்யா காந்தி: ஸரோருஹா
47. மாயா பத்மாஸநா கர்வா விக்ராந்திர் நரஸம்பவா நாராயணீ ஹரிப்ரீதிர் காந்தாரீ காச்யபீ ததா
48. வைதேஹீ வேதவித்யா ச பத்மிநீ நாகசாயிநீ பதம்சகா இமா தேவ்யோ விஜ்ஞேயா: காதிசக்தய:
- 49-1. பவ உபகரணைச்சேயம் மாத்ருகா திஷ்டிதா ஸுரை:

பொருள் – தீ, தாரா, வாருணீ, சக்தி, பத்மா, வித்யா ஸம்க்யா, விச்வா, ககா, பூ, கௌ, லக்ஷ்மீ, வாகீச்வரீ, அம்ருதா, தரணீ, சாயா, நாரஸிம்ஹீ, ஸுதா, ஸ்ரீ, கீர்த்தி, விச்வகாமா, மா, ஸத்யா, காந்தி, ஸரோருஹா, மாயா, பத்மாஸநா, கர்வா, விக்ராந்தி, நரஸம்பவா, நாராயணீ, ஹரிப்ரீதி, காந்தாரீ, காச்யபீ, வைதேஹீ, வேதவித்யா, பத்மிநீ, நாகசாயிநீ

ஆகிய தேவதைகள் இந்த ஜகத்தை இயக்குவதற்கு உபகரணங்களாக உள்ள மாத்ருகா தேவதைகளுடன் சேர்ந்து கொண்டும் ...

49-2. ஸ்ரீகண்ட அநந்த ஸுக்ஷ்மாத்யைர் லம்போதர்யாதி சக்திபி:

50. விநாயகைச்ச துர்காபி: சேஷத்ரேசைர் மாத்ருபிஸ் ததா
ஸமயஸ்தைஸ் ததா பௌத்தைர் ஆர்ஹிதராபி ச அபரை:

பொருள் – ஸ்ரீகண்டன், அநந்தன், ஸுக்ஷ்மன் முதலான தேவர்கள்; லம்போதரீ முதலான சக்திகள்; விநாயகன், துர்க்கை, சேஷத்ர பாலகர்கள், மாத்ருகர்கள் என்னும் தேவதைகள்; பௌத்த, ஜைன மதத்தின் தேவதைகள் ஆகிய பலரும் என்னுடைய அம்சமாக இருந்தபடி அனைத்து அக்ஷரங்களுடைய சக்திகளாக உள்ளனர்.

51. யதா ஹி ச்ஷுதிதா பாலா மாதரம் பர்யுபாஸதே

ஏவம் ஸர்வே ஸுரா தேவீம் மாத்ருகாம் பர்யுபாஸதே

பொருள் – பசியுள்ள குழந்தைகள் தங்களுடைய தாயை அண்டுவது போன்று இவர்கள் அனைவரும் மாத்ருகை தேவியை அண்டுகிறார்கள்.

52. இயம் யோநிர் மந்த்ராணாம் வித்யாநாம் ஜந்ம பூரியம்

தத்வாநாம் தாத்விகாநாம் ச ஜ்ஞாநாநாம் ப்ரஸவஸ்தலீ

பொருள் – இந்த மாத்ருகை என்பதே அனைத்து மந்த்ரங்களுக்கும், வித்யைகளுக்கும் உற்பத்தி இடமாகும். இதிலிருந்தே அனைத்து தத்வங்களும், அந்தத் தத்வங்களை உரைக்கும் முனிவர்களும், ஞானங்களும் தோன்றுகின்றன.

ஸ்ரீலக்ஷ்மீ தந்தரம் இருபதாம் அத்யாயம் ஸம்பூர்ணம்